

श्री०

३८

नेपछेशौचविधिकरवाजावुं॥४
॥श्लोकः॥उपविश्यैवचैकत्रक
त्तद्व्यंदंतधावनम्॥स्नात्वाशुच्यं
बुनाधौतेपरिधार्येचवाससी॥५०
॥अर्थः॥अनेपछेएकस्नानक
नेविषेवेसिनेदातणकरवुंअने

३८

पछेपवित्रजलेकरिनेस्नानकरि
 नेपछेधोयेलुंवस्त्रएकपेरबुंनेएक
 ओढबुं॥५०॥श्लोकः॥उपविश्य
 ततःशुद्धासनेशुचिभूतले॥
 असंकीर्णपश्यंप्राप्नुवं
 वीत्तरासुखम्॥५१॥अर्थः॥अ

श्री०
३६

नेतेवारपछेपवित्रपृथवीनेविषे
पाथस्युंनेशुद्धनेकोईबिजाआस
ननेअडुंनहोयनेजेउपह्यसारिपे
ठेवेसायएबुंजेआसनतेनेविषे
पूर्वमुखेअथवाउत्तरमुखेवेसि
नेआचमनकरबुं॥५१॥श्लोकः

३६

॥ कर्तव्यमूर्ध्वपुंडुचपुंभिरेवसचं
 द्रकम् ॥ कार्यः सधव नारीभिर्भा
 लेकुंकुमचंद्रकः ॥ ५२ ॥ अर्थः ॥
 अनेपलेससंगिपुरुषमात्रने
 चांदलेसहितउर्ध्वपुंडुतिलक
 करवुं ॥ अनेसुवासनीजेस्त्रीयुं

श्री०
४०

तेमनेतीपोतानाभालनेविषेकुं
कुमनोचांदलोकस्वो॥५२॥
श्लोकः॥ पुंडुंवाचंइकीभालेन
कार्योमृतनाथया॥ मनसापूज
नंकार्यंततःरुष्मस्यचाऽखिलैः
॥५३॥ अर्थः॥ अनेविधवास्त्री

४०

यं मात्र नेपोतानाभालनेविषेति
 लकनकरवुंनेचांदलोपणन
 करवी॥ अनेतेपल्लेसर्वेजेअमा
 राससंगिते मणे मनेकरिनेकल
 प्पाजेचंदनपुष्पादिकउपचार
 तेमणेकरिनेश्रीरुद्रभगवान

शि०

४१

नीमानसीपूजाकरवी॥५३॥श्लो
कः॥प्रणाम्पराधाकृष्णस्यलेखा
चतितन्मादरात्॥शक्त्याजपि
त्वातन्मंत्रंकर्तव्यं व्यावहारिक
म्॥५४॥अर्थः॥अनेतेपद्ये श्री
राधाकृष्णनीजेचित्रप्रतिमाते

४१

नुंआदरथकिदशनिकरीनमस्का
 र्करिनेपछेपोतानासामथ्यप्रमा
 लोप्रीरुष्मनोजेअष्टरमंत्रते
 नोजपकरिनेतेपछेपोतानुंव्यव
 हारिककामकाजकरुं॥५४॥
 श्लोकः॥यत्वंबरीषवद्भक्ताःस्यु

शि०
४२

रिहात्मनिवेदिनः॥ तैश्च मानसपृ
जांतं कार्यमुक्तक्रमेण वै ॥ ५५ ॥
अर्थः ॥ अने जे तो अमारा सभं
गिमां अंबरीष राजा निपेठे आ
त्मनिवेदि एवा उक्त मभक्त हीयते
मणोपण प्रथम कथं ते विरित्ये

४२

अनुक्रमेकरिनेमानसीपूजाप
 रजंतसर्वेक्रियाकरवी॥५५॥
 श्लोकः॥ शैलीवाधातुजामूर्तिः
 शालग्रामोऽर्चयितवतैः॥ इत्यैर्य
 थासैः कृष्णस्यजप्पोऽथाष्टाह
 रोमनुः॥५६॥ अर्थः॥ अनेतेजे

श्री०

४३

आत्मनिवेदिभक्ततेमणोपाषा
णानिअथवाधातुनिजेश्रीरु।
एनभगवाननीप्रतिमाअथवा
शालग्रामतेनिजेपूजातेदेशका
लनेअनुसरिनेपोतानासाम
र्थप्रमाणोप्राप्तयथांजेचंद्रपु

४३

ष्यफलादिकवस्तुतेणोकरिनेक
 र्वी॥ अनेपछे श्रीरुद्रमगवान
 नोजेअष्टाहरमंत्रतेनोजपकर
 वो॥ ५६॥ श्लोकः॥ स्तोत्रादेरथ
 रुद्रस्यपाठःकार्यःस्वशक्तिः
 ॥ तथाऽनधीतगीर्वाणैःकार्यं

श्री०

४४

तन्नामकीर्तनम् ॥ ५५ ॥ अर्थः ॥
अनेते पछे श्रीकृष्णभगवाननां
जे स्तोत्रअथवाग्रं यते नीजे पा
ठते पोताना सामर्थ्यप्रमाणो क
रवो ॥ अनेजे संस्कृतनभण्याहो
यते मणो श्रीकृष्णभगवाननुंना

४४

मकीर्तनकरुवं ॥ ५५ ॥ श्लोकः
 ॥ हरेर्विधाय नैवेद्यं भोज्यं प्रासा
 दिकं ततः ॥ रुद्रसेवापरैः प्री
 त्याभिवितम्बचतैः सदा ॥ ५६ ॥ अ
 र्थः ॥ अग्नेपछे श्रीरुद्रभगवा
 ननैवेद्यकरिनेपछेतेप्रसादिए

शि०
४५

बुंजेऽप्रन्नतेजसबुं॥ अनेतेजेऽप्रा
त्मनिवेदिवैष्णवतेमणेसर्वका
जनेविषेप्रीतियेकरिनेप्रीरु
ष्णभगवाननीसेवापरयणथा
बुं॥५८॥ श्लोकः॥ प्रीक्तास्तेनि
र्गणाभक्तानिर्गुणास्पदरेयतः

४५

॥संबंधात्तक्रियाःसर्वभिवंत्येव
 द्विनिर्गुणाः॥५६॥अर्थः॥अप्र
 नेनिर्गुणकेतांमायानाजेसत्त्वा
 दिकत्रणगुणतेणेरहितएवाजे
 श्रीरुष्मभगवानतेनासंबंध
 यकीतेआत्मनिवेदिभक्तनि

श्री०

४६

जे सर्वे क्रिया ते निर्गुण थाय छे
ते हे तु माटे ते आत्म निवेदि भक्त
जे ते निर्गुण क ह्या छे ॥ ५८ ॥ श्लो
कः ॥ भक्तैरेतैस्तुरुष्णायानपि
तं वार्यपि क्वचित् ॥ न पेयं नैव म
ह्यं च पत्रकं दफलाद्यपि ॥ ६० ॥

४६

अर्थः॥ अने एजे आत्मनि वेदि
 मरुते मणे श्रीरुद्रमगवान
 ने अपर्णाकस्या विना नुं जलपण
 कारेय न पीवुं॥ अने पत्रकंद
 फलादिकजे वस्तुते पण श्रीरु
 द्रमगवानने अपर्णाकस्या वि

शि०
४७

नानुनजरवावुं ॥६०॥ श्लोकः ॥ स
वैरशक्तौ वा ह क्वा जरीयस्याप
दाऽथवा ॥ भक्ताय कृष्णमन्य
स्मैदत्त्वावृत्यं यथा बलम् ॥६१॥
अर्थः ॥ अनेवलीसर्वेजेऽप्रमा
रासंशंगिते मने वृद्धपणाथकी

४७

अथवाकोईमोटाआपतकाले
 करिनेअसमर्थपणुंथईगयेस
 तेपोतानेसेव्यानुंजेप्रीरुह्मनुं
 स्वरूपतेबिजाभक्तनेआपिदे
 ईनेपोतेपोतानासामर्थप्रमा
 तोवरतनुं॥६१॥श्लोकः॥आ

श्री०
४८

चार्येणैवदत्तंयद्यच्चतेनप्रतिष्ठि
तम्॥रुष्मस्वरूपंतस्मैव्यंवंद्य
मेवेतरस्तुयत्॥६२॥अर्थः॥अ
नेजेष्ठीरुष्मनुंस्वरूपपोताने
सेववानेअर्थेधर्मवंशनाजेआ
चार्यतेमणोजआप्युंदोयअथ

४८

वाते आचार्ये जे स्व रूप नी प्रति
 षाकरि होय ते ज स्व रूप ने सेव
 वुं अने ते विना बिजुं जे श्री कृष्ण
 नु स्व रूप ते ती नमस्कार करवा
 जीग्य छे पण सेववा जीग्य नथी
 ॥६३॥ श्लोकः ॥ भगवन्मंदिरं स

श्री०

४६

वैः सायंगंतव्यमन्वहम् ॥ नाम सं
कीर्त्तनं कार्यं तत्रोच्चैरधिकपतेः
॥ ६३ ॥ अर्थः ॥ अने अणजे स
र्वे ससंगिते मणे नित्यप्रत्ये सायं
काले जगवानना मंदिरप्रत्ये जा
वुं ॥ अने ते मंदिरने विषेशीण

४६

धिकाजिनापति एवाजे श्रीरुद्र
 भगवानते नाना मनुञ्चे स्वरेक
 रिनेकीर्त्तनकरवुं ॥ ६३ ॥ श्लोकः
 ॥ कार्यास्तस्य कथावार्ताः प्रव्या
 श्च परमादरात् ॥ वादित्रसहितं
 कार्यं रुद्रकीर्त्तनमुत्सवे ॥ ६४ ॥

श्री०

५०

अर्थः॥ अनेते श्रीरुद्रनिजे क
थावाचति परमप्रादर्य की
करविने सांभलवी॥ अने उछ
वने दिवसे वाजंत्रे सहित श्रीरु
द्रनां कीर्तनकरवां॥ ६४॥ श्री
कः॥ प्रत्यहं कायमित्यं हि सर्वै

५०

रपिमदाश्रितैः॥ संस्कृतप्राकृत
 तग्रंथाभ्यासश्चापियथा मति
 ॥६५॥ अर्थः॥ अने अणुमात्र
 आश्रितजे सर्वे स संगिते मने
 जे प्रकारे पूर्व क ह्यं ए प्रकारे क
 रिने जनित्य प्रत्ये करबुं॥ अने

श्री०

५१

संस्कृतनेप्राकृतएवाजेसतग्रंथ
तेमनोअभ्यासपणपोतानीबुद्धि
नेअनुसारेकरवो॥६५॥श्लोकः॥
यादृशोयोगिणोयुक्तस्तादृशोसतुक
र्मणि॥योजनीयोविचारैर्विना
न्यथातुकदाचन॥६६॥अर्थः॥

५१

अनेजेमनुष्यजेवागुणोकरिनेजु
 रूहोयतेमनुष्यनेतेवाकारजने
 विषेविचारिनेजप्रेरवुंपणजेका
 रजनेविषेजेजोग्पनहोयतेका
 रजनेविषेतेनेक्यारेयनप्रेरवुं॥
 ६६॥ श्लोकः॥ अन्नवस्त्रादिभिः

श्री०
५२

सर्वेस्वकीयाः परिचारकाः ॥ संभा
वनीयाः सततं यथा योग्यं यथा
धनम् ॥ ६७ ॥ अर्थः ॥ अने पोता
नाजे सेवक होय ते सर्वे निपोताना
सामर्थ्यप्रमाणे अन्न वस्त्रादिके
करिने जथा योग्य संभावना निरं

५२

तरराखवी ॥६७॥ श्लोकः ॥ या ह
 गुणोयः पुरुषस्तादृशावचनेन
 सः ॥ देशकालानुसारेण प्राषणी
 योनवान्यथा ॥६८॥ अर्थः ॥ अने
 जे पुरुष जे वा गुणवाली होयते
 पुरुषने ते वावचने करिने देश

श्री०
५३

कालानुसारेजथाजोग्यबोला
ववोपणएथिविजिरित्येनबो
लाववो॥६८॥श्लोकः॥गुरुभू
पालवर्षिष्ठत्यागिविद्वत्तपस्वि
नाम्॥अस्युत्थानादिनाकार्यः
सन्मानोविनयान्वितैः॥६९॥

५३

अर्थः ॥ अने विनये करि नेजुक्त
 एवाजे अमाश आश्रित संसंगि
 ते मणे गुरु राजा अति वृद्ध्या गि
 विद्वानने तपस्वी एछो जणा आ
 वेतारे सन्मुख उवुंत तथा आसन
 आपवुंत थामधुर वचने बोलाव

शि०
५४

बुंश्यादिकक्रियायेकरिनेएमनुं
सन्मानकरवुं॥६६॥श्लोकः॥नो
रौरुत्वापादमेकंगुरुदेवनृपांति
के॥उपवेश्यं सभायांच जानूब
ज्ञानवाससा॥५०॥अर्थः॥अप्र
नेगुरुदेवनेराजाएमनेसमीपे

५४

तथासमानेविषेपगउपरूपग
 चढावीनेनवेसवुंतथावस्त्रेकरि
 नेढीचणनेबांधिनेनवेसवुं॥५०
 ॥श्लोकः॥विवादोनैवकर्त्तव्यः
 स्वाचार्येणसहकचित्॥पूज्योन्न
 धनवस्त्राद्यैर्यथाशक्तिसचाऽखि

श्री०
५५

लैः॥५१॥अर्थः॥अनेप्रमाण
आश्रितजेसर्वेसंसंगितेणपोता
नाआचार्यसंघाथेक्यारेयपण
विवादनकरवी॥अनेपोताना
सामर्थ्यप्रमाणेअन्नधनवस्त्रा
दिकेकरिनेतेपोतानाआचार्यने

५५

पूजवा ॥ ७१ ॥ श्लोकः ॥ तमायांतं
 निशम्याशुप्रसुक्तं तव्यमादरात्
 ॥ तस्मिन् यात्यनुगम्यं च ग्रामांता
 वधिमच्छित्तैः ॥ ७२ ॥ अर्थः ॥
 अनेन माणजेन प्राप्तिजनने
 मणोतेपोतानां प्राचार्यनेन प्राव

श्री०

५६

तासां भलिनेऽप्रादरथ कितत्का
लसन्मुखजावुं ॥ अनेतेऽप्राचा
र्यपोतानागामथिपाञ्चापधारे
तारेगामनिभागोलसुधीवलाव
वाजावुं ॥ ५२ ॥ श्लोकः ॥ अपिभू
रिफलं कर्म धर्मापेतं भवेद्यदि

५६

॥ आचर्यं तद्विहितं नैव धर्मः सर्वार्थ
 दोस्ति हि ॥ ५३ ॥ अर्थः ॥ अने घ
 णुं कछे फल जेने विषे एवुं पणजे
 कर्म ते जे ते जो धर्म रहित होय तो
 तेनुं आचरण नजकरुं के मजे
 धर्म छे ते जसर्वपुरुषार्थ नो आप

शि०

५७

नारोद्धेमाटेकोईकफलनालोभे
करिनेधर्मनोत्यागनकरवो॥७
३॥श्लोकः॥पूर्वैर्मदद्भिर्पियद
धमचिरां क्वचित्॥रुतंस्यात्त
त्तुनग्राह्यंग्राह्योधर्मस्तुतत्क
तः॥७४॥अर्थः॥अनेपूर्वैथ (

५७

याजेमोटापुरुषतेमणोपणजो ।
 क्यारेकअधमचिरणकसुंदो
 यतोतेनुंग्रहणनकरवुंअनेतेम
 णोजेधमचिरणकसुंदोयतेनुंता
 ग्रहणकरवुं ॥ ७४ ॥ श्लोकः ॥ गु
 ह्यवात्ततु कस्यापिप्रकाश्याने

शि०
५८

वकुत्रचित्॥समदृष्टानकार्यश्च
यथाहर्चाव्यतिक्रमः॥७५॥अ
र्थः॥अनेकोयनिपणजेगुह्यवा
त्तिते तोकोईठेकांणोपणप्रकाश
करवीजनही॥अनेजेजीवनुंजे
विरित्येसन्मानकरवुंघटुंहोय

५८

तेविरिह्येजसन्मानकरबुंपणस
 महष्टियेकरिनेएमरजादानुंउलं
 घनकरबुंनही॥७५॥श्लोकः॥वि
 शेषनियमोधार्यश्चातुर्मास्येऽ
 खिलैरपि॥एकस्मिन्श्रावणे
 मासिसत्वशाक्तैस्तुमानवेः॥७६

शि०
५६

॥ अर्थः ॥ अने अमारा जे सर्वे सं
गिते मणे चातु मासि ने विषे विशेष
नियम धारवो ने जे मनुष्य अस म
र्थ होय ते मणे तो एक आवण मा
सने विषे विशेष नियम धारवो ॥
७६ ॥ श्लोकः ॥ विष्णोः कथायाः

५६

श्रवणं वाचनं गुणकीर्तनम् ॥ म
 हा पूजा मंत्र जपः स्तोत्र पाठः प्रद
 क्षिणाः ॥ पुप ॥ अर्थः ॥ अने ते वि
 शेष नियम ते किये तो भगवान
 नी कथा नुं श्रवण करवुं तथा ।
 कथा वांचवी तथा भगवाननाशु

शि०

६०

एतन्मुंकीर्त्तनकरवुंतथापंचामृत
स्नानेकरिनेभगवाननीमहापू
जाकरवीतथाभगवाननामंत्र
नोजपकरवीतथास्तोत्रनोपा
ठकरवीतथाभगवाननेप्रदक्षि
एण्प्रोकरवी॥५५॥श्लोकः॥

६०

साष्टांग प्रणतिश्चेति नियमात्
 त्तमामताः ॥ एतेष्वेकतमो भक्त्या
 धारणीयो विशेषतः ॥ ७८ ॥ अ
 र्थः ॥ तथा भगवानने साष्टांगनम
 स्कार करवो एजेऽप्राव प्रकारना
 नियमतेऽप्रमे उत्तममां न्या छेते

शि०

६१

मादेएनियममांथिकोईकएक
नियमजेतेचोमासानेविषेविशे
षपणेभक्तियेकरिनेधारवो॥७८
॥श्लोकः॥एकादशीनांसर्वासां
कर्त्तव्यं व्रतमादरात्॥रुद्रजन्म
दिनानांचशिवरात्रेश्चसोश्रवम्

६१

॥ ७५ ॥ अर्थः ॥ अने सर्वे जे एका
 दशीयुंते मनुं व्रत जेते आदर थ
 की करवुं तथा श्री कृष्ण भगवा
 न ना जे जन्माष्टमी आदिक ज
 न्मदिवस ते मनुं व्रत जेते आदर
 थ की करवुं तथा शिव रात्रिनुं व्रत

शि०

६२

जेते आदरथकी करवुं ॥ अनेते
व्रतनादिवसने विषे मोटा उछव
करवा ॥ ५८ ॥ श्लोकः ॥ उपवा
सदिनेत्याज्यादिवा निद्राप्रयत्न
तः ॥ उपवासस्तयानरूपे नैथुने
नेवयन्नृणाम् ॥ ८० ॥ अर्थः ॥ अ

६२

नेजेदिवसेव्रतनोउपवासकस्यो
 होयतेदिवसेप्रतिशोजतनेकरि
 नेदिवसनिनिद्रानीत्यागकरवो
 ॥केमजेजेममैथुनेकरिनेमनु
 ष्यनाउपवासनोनाशथायछेते
 मज्जदिवसनिनिद्रायेकरिनेमनु

शि०
६३

शु
ष्यनाउपवासनीनाथईजायछे
॥८०॥श्लोकः॥सर्ववैष्णवराज
श्रीवद्वन्माचार्यनंदनः॥श्रीविवृ
लेशःकृतवान्यंत्रतोसबनिर्ण
यम्॥८१॥अर्थः॥अनेसर्ववैष्ण
वनाराजाएवाजेश्रीवद्वन्माचार्य

६३

तेनापुत्रजे श्रीविवुलनाथजीते
 जेतेजेव्रतनेउच्चवनानिर्णयने
 करताहवा॥८१॥श्लोकः॥का
 यास्तिसनुसृष्टैवसर्वएवव्रतोस
 वाः॥सेवाशीतिश्चरुष्मस्यग्राह्या
 तदुदितैवहि॥८२॥अर्थः॥अने

श्री०

६४

ते विवुलनाथ जीये कस्यो जे निर्ण
यते ने जनु सरिने सर्वे व्रतने उ
छव करवा ॥ अने ते विवुलना
थ जीये कहिजे श्रीरुद्रनिसेवा
रितितेनुं जगद्गण करवुं ॥ ८२ ॥
श्लोकः ॥ कर्तव्याहारिका मुख

६४

तीर्थयात्रायथाविधि॥सर्वैरपि
 यथाशक्तिभाव्यं दीनेषु वसुधैः
 ॥८३॥ अर्थः ॥ अने सर्वे जे अमा
 रा अश्रित ते मणे द्वारिका आ
 दिक जे तीर्थ ते मनी जात्रा जे ते पो
 ताना सामर्थ्य प्रमाणे जथाविधि

शि०

६५

येकरिनेकरवी॥अनेवलीपोता
नासामथर्प्रमाणोदीनजननेवि
षेदयावानथावुं॥८३॥श्लोकः
॥विष्णुःशिवोगणपतिःपार्व
तीचदिवाकरः॥एताःपूज्यत
यामान्यादेवताःपंचमामकैः॥

६५

८५॥ अर्थः॥ अने अमा रजे आ ।
 श्रित ते मणे विष्णु शिव गणपति
 पार्वतीने सूर्ये पांच देव जे ते पू
 ज्य पणे करिने मानवा ॥ ८५ ॥ श्लो
 कः ॥ भूताद्युपद्रवे क्वापि वर्मनाग
 यणात्मकम् ॥ जप्यं च हनुमन्मंत्रो

श्री०

६६

जप्यो नक्षुद्रदेवतः ॥ ८५ ॥ अर्थः
॥ अने जो क्यारेक नूत प्रेतादिक
नो उपद्रव थाय तारे तो ना रायण
क वचनो जप करवो अथवा ह
नुमानना मंत्रनो जप करवो प
ण ए विना बिजाको ईक्षुद्रदेवना

६६

पोहम् ॥ सदाविमोदं पुरुशोभ
नोदं ना० ॥ ४ ॥ सदापवित्रं मुनि
वर्यामित्रं क्षमाचरित्रं जनताति
चित्रम् ॥ अहिंससत्रं सुजनातप
त्रं ना० ॥ ५ ॥ वणीं देवेशं लघुकी
र्षिकेशं हितोपदेशं सकलप्रजे

श्री०

६७

श्लोक

मागजेसर्वेससंगितेमणेविजि
सर्वेक्रियानोतत्कालत्यागकरि
नेपवित्रथेनेश्रीरुद्रमभगवान
नामंत्रनोजपकरवो॥८६॥जा
तायामथतन्मुक्तोरुत्वास्मानं
सचेलकम्॥देयंदानंगृहिज

६७

त्रैः शक्त्यान्वैस्त्वर्च ईश्वरः ॥ ८७ ॥
 अर्थः ॥ अनेते ग्रहणमुका ईश्वर्या
 पछे वस्त्रे सदित स्नान करिने जे
 अमा रा गृह स्व ससंगि होयते म
 णो पोता ना सामर्थ्य प्रमाणे दान
 करवुं ने जेत्या गि होयते मणे भ

श्री०
६८

गवाननी पूजा करवी ॥ ८७ ॥ श्री
कः ॥ जन्माशौचं मृताशौचं स्वसं
बंधानुसारतः ॥ पालनीयं यथा
शास्त्रं चातुर्वर्ण्यजनेर्ममि ॥ ८८ ॥
अर्थः ॥ अने अमारास संगिए
वाजे चारे वर्णानामनुष्यते मणे

६८

जन्मनुंसूतकतथा मरणनुंसू
 तकतेपोतपोतानासंबंधनेअ
 नुसारेकरिनेयथाशास्त्रपालनुं॥
 ८८॥ श्लोकः॥ भाव्यंशमदमहां
 तिसंतोषादिगुणान्वितैः॥ ब्राह्म
 णैः शौर्यधैर्यादिगुणोपेतैश्च वा

शि०
६६

कृजैः॥ ८६॥ अर्थः॥ अनेजे ब्रा
ह्मणवर्णहोयते मणेश मद्रमह
माने संतोष एवादि कजे गुणते
मणे जुक्त्या वुं॥ अनेजे द्वित्रियव
र्णहोयते मणेशु रवीरपणुं नेधी
रज एवादि कजे गुणते मणे जु

६६

कृथावुं॥८६॥श्लोकः॥वैशेष्ये
 कृषिवाणिज्यकुसीदमुखवृत्ति
 निः॥अवितव्यं तथाशूद्रैर्द्विज
 सेवादिवृत्ति निः॥८७॥अर्थः॥
 अनेवैश्यवर्णहोयतेमणेकृशि
 कर्मतथावर्णजवेपारतथाव्या

शि०
५०

जवटीएन्प्रादिकजेवृत्तियुंतेम
णोकरीनेवरतवुं॥अनेजेपू५
वर्णहोयतेमणे ब्राह्मणादिक
त्रणावर्णनीसेवाकरवीएन्प्रा
दिकजेवृत्तियुंतेमणोकरीनेव
रतवुं॥६०॥श्लोकः॥संस्कार

५०

प्राक्रिकं प्राद्वं यथा कालं यथा
 धनम् ॥ स्वस्वगृह्यानुसारेण क
 र्तव्यं च द्विजन्मनिः ॥ ६१ ॥ अर्थः
 ॥ अनेजे द्विज होय ते मणोगर्भा
 धानादिक संस्कार तथा प्राक्रि
 क तथा प्राद्व एव एते पोत

शि०

७१

पोतानागृह्यसूत्रनेअनुसारेक
रिनेजेवोजेनोअवसरहोयनेजे
विधनसंपतिहोयतेप्रमाणेक
रवां॥६१॥श्लोकः॥अज्ञानाज्जा
नतोवापिगुरुवालघुपातकम्
॥क्वापिस्यात्तर्हितत्प्रायश्चित्तं

७१

कार्यस्वशक्तितः॥६२॥अर्थः॥
 अनेकारेकजांणेअथवाअ
 जांणेजोनानुंमोदुंपापथईजा
 यतोपोतानिशक्तिप्रमाणेतेपा
 पनुंप्रायश्चित्तकरवुं॥६२॥श्लो
 कः॥वेदाश्चव्याससूत्राणिश्री

शि०
५२

मद्भागवताभिधम् ॥ पुराणं भार
ते तु श्रीविष्णोर्नामसहस्रकम्
॥ ६३ ॥ अर्थः ॥ अने चार वेद त
था व्याससूत्र तथा श्रीमद्भाग
वत नामे पुराण तथा महाभार
तने विषेतो श्रीविष्णुसहस्रना

५२

म॥ ८३॥ श्लोकः॥ तथा श्रीभगव
 जीतानीतिश्च विदुरेदिता॥ श्री
 वासुदेवमाहात्म्यं स्कंदवैष्णव
 खंडगम्॥ ८४॥ अर्थः॥ तथा
 श्रीभगवजीता तथा विदुरजी
 निकहे लीजेनीति॥ तथा स्कंद

श्री०
५३

पुराणानोजेविष्णुखंडतेनेविषे
रत्नंएवुंजेश्रीवासुदेवमाहा
त्म्य॥६४॥श्लोकः॥धर्मशास्त्रां
तर्गताचयाज्ञवल्क्यरूषेःस्मृ
तिः॥एतान्यऽष्टममेष्टानिस
च्छास्त्राणिभवन्तिहि॥६५॥

५३

र्थः॥ अनेधमशास्त्रनामध्यमां
 रदिएविजेयाज्ञवल्क्यरुषिनी
 स्मृति॥ एजेआठसतशास्त्रते
 अमनेरुष्टले॥ ६५॥ श्लोकः॥
 स्वहितेषुभिरेतानिमच्छिष्यैः
 सकलैरपि॥ श्रोतव्यान्यथपा

शि०

७४

ग्रानिकथनीयानिचद्विजेः॥

६॥ अर्थः॥ अनेपोतानाहित

नेइच्छताएवाजेअपमारासर्वेशि

ष्यतेमणोएआवसतशास्त्रजेते

सांभलवां॥ अनेअपमाराआ

श्रितजेद्विजतेमणोएसतशा

७४

स्रजेतेभ्रणाववांतथाएमनिक
 थाकरवी॥६॥श्लोकः॥तत्रा
 चारव्यवहृतिनिष्कृतानांचनि
 र्णये॥ग्राह्यामिताहरोपेताया
 ज्ञवच्यस्पृशुस्मृतिः॥७॥अ
 र्थः॥अनेतेप्राठसतशास्त्रमां

श्री०
७५

थिआचारव्यवहारनेप्रायश्चित्त
एत्रणनोजेनिर्णयकरवोतेनेवि
षेतोमिताहगरटीकार्ये जुक्तए
विजेयाज्ञवल्करुषिनीस्मृति
तेनुंग्रहणकरवुं॥७॥श्लोकः
॥श्रीमद्भागवतस्यैषुस्कंधौद

७५

शमपंचमौ ॥ सर्वाधिकतयाज्ञे
 योरुष्ममाहात्म्यबुद्धये ॥ ६८ ॥
 अर्थः ॥ अनेवलीएआवसतशा
 स्रनेविषेजे श्रीमद्भागवतपुरा
 णतेनादशमनेपंचमनामैजे
 वेस्कंधतेजेते श्रीरुष्मभगवा

शि०
७६

ननामादात्मजांणवानेन्द्रार्थे
वथिन्द्रधिकपणेजांणवा॥६८
॥श्लोकः॥दशमःपंचमःस्कं
धोयाज्ञवल्क्यस्यचस्मृतिः॥म
क्तिशास्त्रयोगशास्त्रंधर्मशास्त्रं
क्रमेणमे॥६९॥अर्थः॥अने

७६

दशमस्कंधतथापंचमस्कंधत
 थायाज्ञवल्क्यस्मृतिराजेत्रण
 तेऽनुक्रमेकरिनेऽग्रमाहंभ
 क्तिशास्त्रयोगशास्त्रनेधर्मशा
 स्त्रेकेतांदशमस्कंधतेभक्ति
 शास्त्रेनेपंचमस्कंधतेयोग

शि०
७७

शास्त्रेनेयाज्ञवल्क्यस्मृतितेध
मशास्त्रेणमजांणवुं॥६६॥
श्लोकः॥शारीरकाणांभगव
ज्ञीतायाश्चावगम्यताम्॥रामा
नुजाचार्यरुतंभाष्यमाध्यात्मि
कंमम॥१००॥अर्थः॥अनेश्री

७७

शमानुजाचार्येक ह्यु एवुं जे व्या
 ससूत्रनुं श्रीभाष्यतथा श्रीभ
 गव जीतानुं भाष्य एजे वेते अ
 माहं अध्यात्मशास्त्रे एम जां
 एवुं ॥ १०० ॥ श्लोकः ॥ एतेषु या
 निवाक्यानि श्रीरुद्रस्य वृष

श्री०
७८

स्य च ॥ अत्युत्कर्षपरगणिसुस्त
थाभक्तिविशगयोः ॥ १०१ ॥ अ
र्थः ॥ अने ए सर्वे सतशास्त्रने वि
षे जे वचन जे ते श्री कृष्ण भगवा
ननुं स्वरूप तथा धर्म तथा भक्ति
तथा वैशगप ए चार ना प्रति

७८

उत्कर्षपणानेकेहेतांहीय॥
 १०१॥ श्लोकः॥ मंतव्यानिप्रधा
 नानितान्येवेतरवाक्यतः॥ ध
 र्मेणसहिताकृष्णभक्तिःकार्ये
 तितद्गदः॥ १०२॥ अर्थः॥ तेवच
 नजेतेविजावचनकरतांप्रधान

शि०
७६

पणोमांनवां॥ अने श्रीरुघ्नभग
वाननीभक्तिजेतेधर्मेसहितजक
रवीएरित्येतेसर्वेसतशास्त्रनुंरह
स्पष्टे॥१०२॥ श्लोकः॥ धर्मो ज्ञेयः
सदाचारः श्रुतिस्मृत्युपपादितः
॥ माहात्म्यज्ञानयुग्मूरिस्नेहोभ

७६

क्तिश्च माधवे ॥१०३॥ अर्थः ॥ अत्र
 नेश्रुतिने स्मृतितेणे प्रतिपादन
 कस्यो एवो जे सदा चारते धर्म जां
 णवो ॥ अने श्री कृष्ण भगवान
 ने विषे माहात्मज्ञाने सहित जे घ
 णो स्नेहते भक्ति जां णवो ॥१०३॥

शि०
८०

श्लोकः॥ वैशम्पैय मप्रीतिः श्रीरु
ह्नेतरवस्तुषु॥ ज्ञानं च जीवमाये
शरूपाणां सुष्ठु वेदनम् ॥१०४॥
अर्थः॥ अने श्रीरुह्ने भगवानवि
ना अन्य पदार्थमां प्रीति न हिते वै
शम्पजां एवो॥ अने जीवमाया

८०

नेरुष्वरतेमनास्वरूपनेजेरुडिरि
 त्येजांणवुंतेनेज्ञानकदिये ॥१०४
 ॥ श्लोकः ॥ रुस्ठोऽणुसूक्ष्मश्चि
 दूपो ज्ञाता व्याप्याऽखिलांतनुम्
 ॥ ज्ञानरक्त्या स्थितो जीवो ज्ञेयो
 ऽछेद्यादिलक्षणः ॥१०५॥ अर्थः

श्री०

८१

॥ अनेजे जीव छे ते हृदयने विषे
रह्यो छे ने अणु सरखो मूळ छे
ने चैतन्य रूप छे ने जांणाना रो छे
ने पोतानि ज्ञानशक्तिये करिने
नखयि शिखा परजंत समग्र पो
ताना देह प्रत्ये व्यापिने रह्यो छे

८१

नेत्र छेद्यन्नेद्यन्जरन्मर
 इत्यादिक छेलक्षणा जेनां एवो
 जीव छे एमजां एवो ॥१०५॥ श्री
 कः ॥ त्रिगुणात्मा तमः रुद्रशक्ति
 र्देह तदीययोः ॥ जीवस्य चाहं म
 मता हेतुमायाऽवगम्यताम् ॥

श्री०

८२

१०६॥ अर्थः॥ अनेजे माया छेते
त्रिगुणात्मक छेने अंधकाररूप
छेने श्रीरुद्रमगवाननी शक्ति
छेने प्राजीवने देह तथा देहनाजे
संबंधिते मने विषे अहंममत्व
नी कशव नारी छे ए ममायाने

८२

जांणावी ॥ १०६ ॥ श्लोकः ॥ हृदये
 जीवबुद्धीवेयोंतर्यामितयास्ति
 तः ॥ ज्ञेयः स्वतंत्र ईशोऽसौ सर्व
 कर्मफलप्रदः ॥ १०७ ॥ अर्थः ॥
 अनेजे ईश्वर छे ते जे ते जे म हृद
 यने विषे जीवरह्यो छे ते म ते जी

शि०

८३

वने विषेऽप्रंतर्थासि पणोकरिने
रह्याछेने स्वतंत्रछेने सर्वजीव
ने कर्मफलनाऽप्रापनागछे
एतमईश्वरने जांणवा ॥१०५॥
श्लोकः ॥ स श्रीरुद्रः परं ब्रह्म
भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ उपा

८३

स्पृष्टदेवोनः सर्वाविभक्तिविकार
 णाम् ॥ १०८ ॥ अर्थः ॥ अनेते ईश्व
 रते कियालोपर ब्रह्मपुरुषोत्तम
 एवाजे श्रीरुद्रमगवानते ईश्व
 रछे ॥ अनेते श्रीरुद्रमजेते आप
 णा इष्टदेवछेने उपासना कर

श्री०
८४

वाजोग्यछेनेसर्वप्रवतारनाका
रणछे॥१०८॥श्लोकः॥सराधया
युतोज्ञेयोराधाकुरुष्णइतिप्रभुः॥
रुक्मिण्यारमयोपेतोलक्ष्मीना
अर्थः रायणःसहि॥१०९॥अनेसम
र्थएवाजेतेश्रीकुरुष्णतेजेतेराधा

जीये जुक्त हीयतारे राधा कृष्ण ए
 वेना मे जांणवा ॥ अने रुक्मणी रू
 प जे लक्ष्मी तेणे जुक्त हीयतारे ल
 क्ष्मी नारायण ए वेना मे जांणवा
 ॥ १०६ ॥ श्लोकः ॥ ज्ञेयोऽर्जुने न
 युक्तोऽसौ नर नारायण मिथः ॥

शि०
८५

बलभद्रादियोगेनतत्तन्नामोच्य
तेष्वच॥११०॥अर्थः॥अनेएश्री
रुद्रजेतेअर्जुनेजुरुद्रोयता
रेनरनागयणाएवेनामेजांणावा
॥अनेवलीतेश्रीरुद्रजेतेबल
भद्रादिकनाजोगेकरिनेतेतेना

मेकेदेवायछेए मजांणवुं ॥११०
 ॥श्लोकः॥ एतेराधादयो मरुतास्त
 स्यस्युः पार्श्वतः क्वचित् ॥ क्वचि
 त्तदंगेतिस्नेहास्तु ज्ञेयस्तदैक
 लः ॥१११॥ अर्थः ॥ अने एजेरा
 धादिक मरुते जेते क्यारे कतो

शि०

८६

ते श्रीरुद्रभगवाननेपडवेदीय
छे ॥ अने क्यारे कतो अति स्नेहे
करिने श्रीरुद्रभगवानना अं
गने विषे रेहे छे तारे तो ते श्रीरु
द्रभगवान एक लाज होय एम
जांणवा ॥ १११ ॥ श्लोकः ॥ अतश्चा

स्पस्वरूपेषु मे दीज्ञे यो न सर्वथा ॥
 चतुर्गदिभुजत्वं तु दिवा होस्तस्य चै
 छिकम् ॥ ११२ ॥ अर्थः ॥ एहेतुमा
 दे ए श्रीरुद्रमगवाननां जेस्वरू
 पते मने विषे सर्वप्रकारे करिने मे
 दनजां ए वी ॥ अने चतुर्भुजपणुं

शि०
८९

अष्टभुजपणुं सदस्रभुजपणुं इ
त्यादिकजेनेदजणाय छेतेतोधि
भुजएवाजेते श्रीरुष्मते निरुष्ठा
येकरिनेछेए मजांणवुं ॥ ११२ ॥
श्लोकः ॥ तस्यैव सर्वथा भक्तिः
कर्त्तव्या मनुजैर्भुवि ॥ निःश्रेयस

करं किंचित्ततोऽन्यन्नेति हृष्यताम
 ॥११३॥ अर्थः ॥ अने एवाजे ते श्री
 कृष्ण भगवान् ते निजे भक्तिते जे
 ते पृथ्वीने विषे सर्व मनुष्यते म
 णे करवी ॥ अने ते भक्ति थकी वि
 जुए बुं कल्याण कारि साधन कां

शि०
८७

ईनथी एमजां एवुं ॥ ११३ ॥ श्रीकः
॥ गुणिनां गुणवत्ताया ज्ञेयं त्येतत्
परं फलम् ॥ रुद्धेनक्तिश्चसं
गोऽन्यथायांतिविदोप्यधः ॥ ११४
॥ अर्थः ॥ अने विद्यादिकगुणवा
लाजे पुरुषते मना गुणवानप

एणुं एज परमफलजां एवुं कि
 युं तो जे श्रीरु ह्न भगवानने विषे
 भक्ति करवीनेस संग करवो ॥ अ
 ने ए भक्तिनेस संग ए बे विना तो
 विद्वान होयते पण अधोगति
 ने पां मे छे ॥ ११४ ॥ श्लोकः ॥ रु ह्न

शि०

८८

स्तदवताराश्रद्धेयास्तत्प्रतिमाऽ
पिच॥ नतु जीवानृदेवाद्याभक्ता
ब्रह्मविदोपिच॥ ११५॥ अर्थः॥ अ
नेश्रीरु ह्यभगवानतथाश्रीरु
ह्यभगवाननाजेप्रवतारतेजेते
ध्यानकरवाजोग्पञ्चेतथाश्रीरु

ह्यभगवाननीजेप्रतिमातेपण
 ध्यानकरवाजोग्पछेमाटेएमनुं
 ध्यानकरबुं॥ अनेमनुष्यनेदेवा
 दिकजेजीवतेतोश्रीरुह्यभग
 वाननामक्तहोयनेब्रह्मवेत्ताही
 यतोपणध्यानकरवाजोग्पन

श्री०
६६

थी माटे ए मनुंध्यानन करवुं ॥११५
॥ श्लोकः ॥ निजात्मानं ब्रह्मरूपं
देहत्रयविलक्षणम् ॥ विभाव्य
तेन कर्त्तव्या भक्तिः कृष्णस्य सर्व
दा ॥११६॥ अर्थः ॥ अने स्तूलसू
क्ष्मनेकारणा ए जे त्रणा देह ते थ

कि विलक्षण एवो जे पोतानो
 जीवात्मा तेने ब्रह्मरूपनिभाव
 नाकरिने पछेते ब्रह्मरूपेकरि
 ने श्रीरुद्रभगवाननिभक्ति
 जेते सर्वकालने विषे करवी ॥११
 ६॥ श्लोकः ॥ अथः श्रीमद्भाग

शि०
६०

वतदशमस्कंधादरात॥ प्रत्य
हंवासरुद्वर्षेवर्षेवाच्योऽथपं
डितैः॥११७॥ अर्थः॥ अनेश्री
मन्नागवतपुराणानोजेदशमस्कं
धतेजेतेनित्यप्रत्येशादरथकी
सांभलवोअथवावरसोवरस

एकवारसांभलवो॥अनेजेपं
 डितहोयतेमणेनित्यप्रत्येवां
 चवोअथवावरसोवरसएक
 वारवांचवो॥११७॥श्लोकः॥
 कारणीयापुरश्चर्यापुण्यस्था
 नेऽस्यशक्तितः॥विष्णुनामस

श्री०
६१

हस्तादेश्चापिकार्येप्सितप्रदा॥
११८॥ अर्थः॥ अने एजे दशमस्कं
धते वुं पुरश्चरणजेते पुण्य स्था
नकने विषे पोतानासा मर्ष्यप्र
माणे करव वुं॥ अने वली विष्णु
सहस्रनाम आदिक जे सतशा

स्रतेनुंपुरश्चरणपणपोतानासा
 मर्थप्रमाणेकरवुंकगववुंतेपुर
 श्रणकेवुंछेतोपोतानामनवां
 छितफलनेआपेएवुंछे॥११८॥
 श्लोकः॥देव्यामापदिकशयां
 मानुष्यांवागदादिषु॥यथास्वप

श्री०
२२

रक्षास्यात्तथावृत्त्यंनचान्यथा॥
११८॥ अर्थः॥ अनेक एतन्निदेनारि
एविकोईदेवसंबंधिआपदाआ
विपडिततथा मनुष्यसंबंधि
आपदाआविपडेतथा रोगादि
कआपदाआविपडेतेनेविषे

जेमपोतानिनेविजानिरक्षाथाय
 तेमवरतबुंपणविजिरित्येनवर
 तबुं॥११८॥श्लोकः॥देशकाल
 वयोवित्तजातिशक्त्यनुसारतः॥
 आचारेव्यवहारश्चनिष्कृतंचा
 वधार्यताम्॥१२०॥अर्थः॥अने

शि०
६३

आचारव्यवहारने प्रायश्चित्त एजे
त्राणावांनां ते जे ते देश काल अव
स्था इव्यजातिने सामर्थ्यादला
ने अनुसारे करिने जाणावां ॥ १२०
॥ श्लोकः ॥ मतं विशिष्टा द्वैतं मे
गो लोको धाम चैस्मितम् ॥ तत्र

ब्रह्मात्मना रुद्रमसेवा मुक्तिश्च
 गम्यताम् ॥ १२१ ॥ अर्थः ॥ अने
 अमा रुं जेम तते विशिष्टा हेत
 छेरामजां एवुं ॥ अने अमने
 प्रिय एवुं जे धाम ते गो लोक छे
 एमजां एवुं ॥ अने ते धाम ने वि

श्री०
६४

षे ब्रह्मरूपे करिने जे श्री कृष्ण नग
वाननिसेवा करवी ते अप्रमे मुक्ति
मां निछे ए मजां एवुं ॥ १२१ ॥ श्री
कः ॥ एते साधारणा धर्माः पुंसां
स्त्रीणां च सर्वतः ॥ मदाश्रितानां
कथिता विशेषानथकीर्तये ॥

१२२॥ अर्थः॥ अने प्राजे पूर्वे सर्वे
 धर्मक त्या तेजे ते अमा रा अशि
 तजे त्या गि गृह स्त बाई भाई सर्वे
 ससंगिते मना सामान्य धर्मक
 त्या छे के तां सर्वे ससंगि मात्रने
 सरखा पाववाना छे॥ अने हवे

श्री०
६५

एसर्वेनाजेविशेषधर्मछेतेमनेपृ
थकपृथकपणेकरिनेकदीये
छईये॥१२२॥श्लोकः॥मज्ज्येष्ठा
वरजभ्रातृसुताभ्यांतुकदाचन
॥स्वामन्नसंबंधहीनानोपदेश्या
हियोषितः॥१२३॥अर्थः॥द्वेष

यमधर्मवंशिजेन्नाचार्यनेतेम
 नीपत्नीयुंतेमनाजेविशेषधर्म
 तेकहीयेछईये॥॥प्रमाणमोटा
 भाईनेनांनाभाईतेनापुत्रजेप्र
 योध्याप्रसादनेरघुवीरतेमणे
 पोतानाममीपसंबंधविनानी

श्री०
६६

जेविजिस्रियुंते मनेमंत्र उपदेश
क्यारेयनकरवो ॥१२३॥ श्लोकः
॥ नस्पृष्टव्याश्रुताः क्वापिभाष
णीयाश्रुतानहि ॥ क्रौर्यंकार्यंन
कस्मिंश्चिन्पासौरक्ष्योनकस्प
चित् ॥१२४॥ अर्थः ॥ अनेतेस्त्रि

पुंनेकारेयपणञ्जुवुंनहीनेते
 साथेबोलवुंनहि॥अनेकोईजी
 वनेविषेऊरपणुंनकरवुंनेको
 ईनीथापणनगरबवी॥१२४॥
 श्लोकः॥प्रतिभूत्वंनकस्यापिका
 यंचव्यावहारिके॥भिक्षयापद

शि०
६७

ति क्रम्यान्तु कार्यमृणं क्वचित् ॥
१२५ ॥ अर्थः ॥ अने व्यवहारकार
जने विषे के नुं पण जमान गहन
करवुं ॥ अने को ई प्रापत्काल
आवि पडे तो निहा मा गिने पो
तानो निवदि करिने ते प्रापत्का

लनेऽश्लेषवोपणाकोऽनुंकरज
 तोक्यारेयनकरवुं॥१२५॥श्लोकः
 ॥स्वशिष्यापितृधान्यस्यकर्तव्यो
 विक्रयो न च॥जीर्णं दत्त्वा नवीनं
 तु ग्राह्यं तन्नेष विक्रयः॥१२६॥
 अर्थः॥अनेपोतानाजेशिष्यते

शि०
१३५

दिनत्रयं स्पृशेन्नैव स्नात्वा तुर्ये किं
सा स्पृशेत् ॥ १७४ ॥ अर्थः ॥ अनेव
ली रजस्वला ए विजेसु वासनीने
विधवा स्त्रीयुंते त्रण दिवस सुधी
कोई मनुष्य ने तथा वस्त्रादिकने
अडे नही अने चोथे दिवसे नाहि

विघ्नेशपूजनम् ॥ इषरुदनचतुर्द
 शपांकार्याऽचिचिह्नमृतः ॥ १२७ ॥
 अर्थः ॥ अनेभादरवाशुदिचतु
 र्थीनेदिवसेगणपतिनीपूजाक
 रवीतथाऽप्राप्तोवदीचतुर्दशीने
 दिवसेहनुमाननिपूजाकरवी ॥

श्री० १२७॥ श्लोकः॥ सदाश्रितानां सर्वेषां
६६ धर्मरक्षणहेतवे॥ गुरुत्वेच्छापिता
भ्यांचताभ्यांदीक्ष्यामुमुक्षवः॥ १२८
॥ अर्थः॥ अने अमारे प्राश्रितजे
सर्वेससंगिते मना धर्मनीरक्षाकर
वाने अर्थे ए सर्वेना गुरुपणाने वि

वेअमेस्थापनकरुणाएवाजेतेअ
 योध्याप्रसादनेरघुवीरतेमणेमुमु
 रुजननेदीक्षाप्रापवी॥१२८॥
 श्लोकः॥ यथाधिकारं संस्थाप्याः
 स्वस्वेधर्मे निजाश्रिताः॥ मान्याः
 संतश्च कर्तव्यः सच्छास्त्राभ्यास

श्री०
१००

आदरत ॥ १२० ॥ अर्थः ॥ अने पो
ताना आश्रित जे सर्वे संगिते म
ने अधिकार प्रमाणे पोत पोता
ना धर्मने विषे राखवा ॥ अने सा
धुने आदर थकी मानवा तथा स
तशास्त्रने अस्पास आदर थकी